

Er vi noget værd, hvis vi ikke kan underholde?

Mange teorier har jeg lært efter to år i forelæsningsalene på SDU. Knapt så mange har jeg tænkt over, da jeg fik fri. Men en af dem brændte sig fast: Medier konkurrerer ikke længere blot med andre medier. Vi konkurrerer med musik, film, serier, bøger og ja, ligefrem kvalitetstid med venner. Derfor vil jeg lære at underholde. For hvorfor skulle nogen læse det jeg skriver, hvis det er sjovere at se New Girl?

I kan lære mig det vigtigste journalistiske værktøj, og det er derfor, jeg søger praktik hos jer.

I sidste uge spurgte I, om jeg er for en seriøs journalist til at skrive for SE og HØR. Det er jeg ikke – og det er ikke fordi jeg fjoller rundt med hovedet under armen, men fordi I tager Susanne fra Vestjylland seriøst – og det gør jeg også.

Hos jer kan jeg lære at skrive, så min læser gider blive til slutningen. Efter min praktik er jeg rustet til at kaste mig over Panama Papers 3.0 og alle de andre Cavling-historier, hvis lysten skulle melde sig en dag. Det allervigtigste, jeg vil lære i min praktiktid, er at skrive levende, konkret og direkte til Susanne fra Vestjylland. Det kan jeg lære hos jer – og så endda med et stofområde, der går direkte i hjertet på mig.

Jeg er den rigtig praktikant for jer, fordi jeg engagerer mig med krop og sjæl i alt, hvad jeg gør, og det vil jeg også gøre i min praktik. Jeg er hende, der finder på at oprette en task force imod gratis arbejde. Hende, der arrangerer et awardshow alene, fordi *the show must go on*, og jeg er hende, der sørger for at min bestyrelse holder julefrokost – selvom jeg egentlig synes, at hele juleræset er lidt op ad bakke. I mig får I en praktikant, der tager ansvar og initiativ. I får en praktikant, der er fuld af idéer og elsker at udvikle nyt koncepter og formater. Og nærmest vigtigst af alt, får I en virkelig god kollega – både fagligt og socialt.

Jeg står klar, når de ugentlige events skal dækkes, men jeg byder også ind med nye idéer og koncepter: For eksempel vil jeg gerne skrive en artikel om Hella Joofs datter Olivia, der går i sin mors fodspor. Eller prøve at introducere et ugentligt koncept, der kan køre som en Insta-story, hvor man kommer på besøg hos en kendt dansker.

Jeg krydser alt, hvad der krydses kan for, at I ringer til mig, når hornet lyder, og jeg er ikke et sekund i tvivl: Det er hos jer, jeg vil i praktik.